

פרק ח(ו): המארב והנצחון

Chapter 8 (ו): Ambush and Victory

וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהֵי יְהוֹשֻעַ אֶל-תִּירְאָ וְאֶל-תַּחַת קַח עִמָּךְ אֶת כָּל-עַם הַמִּלְחָמָה וְקוּם עֲלֶיהָ הָעֵי רֹאהוּ נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת-מֶלֶךְ הָעֵי וְאֶת-עַמּוֹ וְאֶת-עִירוֹ וְאֶת-אֲדָצוֹ: וְעָשִׂיתָ לָּעֵי וּלְמַלְכָּה כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִירִיחוֹ וּלְמַלְכָּהּ רַק-שָׁלַלָהּ וּבַהֲמַתָּה תִּבְזֹז לָכֶם שִׁים-לָךְ אֹרֵב לַעִיר מֵאַחֲרֶיהָ: וַיָּקֶם יְהוֹשֻעַ וְכָל-עַם הַמִּלְחָמָה לַעֲלוֹת הָעֵי וַיִּבְחַר יְהוֹשֻעַ שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ גִּבּוֹרֵי הַחֵיל וַיִּשְׁלַחם לַיְלָה: וַיָּצֻו אוֹתָם לֵאמֹר רְאוּ אִתֶּם אֹרֵבִים לַעִיר מֵאַחֲרֵי הָעֵיר אֶל-תִּרְחִיקוּ מִן-הָעֵיר מֵאֹד וְהִייתֶם כָּלֶכֶם נִכְנָסִים: וְאֲנִי וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי נִקְרָב אֶל-הָעֵיר וְהָיָה כִּי-יֵצְאוּ לִקְרָאתָנוּ כַּאֲשֶׁר בְּרֹאשֹׁנָה וְנִסְגּוּ לַפְּנִימָה: וַיֵּצְאוּ אַחֲרֵינוּ עַד הִתְיַקְנוּ אוֹתָם מִן-הָעֵיר כִּי יֹאמְרוּ נָסִים לַפְּנִינֵנוּ כַּאֲשֶׁר בְּרֹאשֹׁנָה וְנִסְגּוּ לַפְּנִימָה: וְאִתָּם תִּקְמוּ מֵהָאֹרֵב וְהוֹרִשְׁתֶּם אֶת-הָעֵיר וְנִתְּנָה ה' אֱלֹהֵיכֶם בְּיָדְכֶם: וְהָיָה כִּתְּפִשְׁכֶם אֶת-הָעֵיר תִּצְיִתוּ אֶת-הָעֵיר בְּאֵשׁ כְּדָבָר ה' תַּעֲשֶׂוּ: רְאוּ צוֹיֹתִי אִתְּכֶם: וַיִּשְׁלַחם יְהוֹשֻעַ וַיִּלְכוּ אֶל-הַמְּאֹרֵב וַיֵּשְׁבוּ בֵּין בֵּית-אֵל וּבֵין הָעֵי מִיָּם לָעֵי וַיִּלֹּץ יְהוֹשֻעַ בַּלַּיְלָה הַהוּא בַּתּוֹךְ הָעָם: וַיִּשְׁכֹּם יְהוֹשֻעַ בַּבֹּקֶר וַיִּפְקֹד אֶת-הָעָם וַיַּעַל הוּא וְזֻקְנֵי יִשְׂרָאֵל לַפְּנֵי הָעָם הָעֵי: וְכָל-הָעָם הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ עָלוּ וַיִּגְשׁוּ וַיִּבְּאוּ נֶגֶד הָעֵיר וַיַּחֲנוּ מִצָּפוֹן לָעֵי וְהָיָה בֵּטָן בֵּינָם וּבֵין-הָעֵי: וַיִּקַּח כַּחֲמִשָּׁת אֶלְפִים אִישׁ וַיִּשֶׂם אוֹתָם אֹרֵב בֵּין בֵּית-אֵל וּבֵין הָעֵי מִיָּם לָעֵיר: וַיִּשְׁימוּ הָעָם אֶת-כָּל-הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר מִצָּפוֹן לַעִיר וְאֶת-עֶקְבוֹ מִיָּם לָעֵיר וַיִּלָּךְ יְהוֹשֻעַ בַּלַּיְלָה הַהוּא בַּתּוֹךְ הָעָם: וַיְהִי בִּרְאוֹת מֶלֶךְ-הָעֵי וַיִּמְהָרוּ וַיִּשְׁלִימוּ וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי-הָעֵיר לִקְרַאת-יִשְׂרָאֵל לְמַלְחָמָה הוּא וְכָל-עַמּוֹ לְמוֹעֵד לַפְּנֵי הָעֵרֶבָה וְהוּא לֹא יָדַע כִּי-אֹרֵב לוֹ מֵאַחֲרֵי הָעֵיר: וַיִּנְגְּעוּ יְהוֹשֻעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל לַפְּנִימָה וַיִּנְסוּ דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר: וַיִּזְעֲקוּ כָל-הָעָם אֲשֶׁר בָּעִיר בָּעִי לְדֹדָף אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרָיו יְהוֹשֻעַ וַיִּנְתְּקוּ מִן-הָעֵיר: וְלֹא-נִשְׁאַר אִישׁ בָּעִי וּבֵית אֵל אֲשֶׁר לֹא-יֵצְאוּ אַחֲרָיו יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲזְבוּ אֶת-הָעֵיר פְּתוּחָה וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרָיו יִשְׂרָאֵל:

וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהֵי יְהוֹשֻעַ נָטָה בְּכִידוֹן אֲשֶׁר-בִּידְךָ אֶל-הָעֵי כִּי בִידְךָ אֶתְּנָנָה וַיֵּט יְהוֹשֻעַ בְּכִידוֹן אֲשֶׁר-בִּידוֹ אֶל-הָעֵיר: וְהָאֹרֵב קָם מִהֲרָה מִמְּקוֹמוֹ וַיִּרְצֻוּ כְּנֻטוֹת יָדוֹ וַיִּבְּאוּ הָעֵיר וַיִּלְכְּדוּהָ וַיִּמְהָרוּ וַיִּצְיִתוּ אֶת-הָעֵיר בָּאֵשׁ: וַיִּפְּנוּ אַנְשֵׁי הָעֵי אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה עָלָה עֵשֶׂן הָעֵיר הַשְּׂמִימָה וְלֹא-הָיָה בָּהֶם יָדִים לָנוֹס וְהִנֵּה וְהִנֵּה הָעָם הֵנָּה הַמִּדְבָּר נִהְפָךְ אֶל-הָרֹדֶף: וַיְהוֹשֻעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי-לָכַד הָאֹרֵב אֶת-הָעֵיר וְכִי עָלָה עֵשֶׂן הָעֵיר וַיֵּשְׁבוּ וַיָּכּוּ אֶת-אֲנָשֵׁי הָעֵי: וְאֵלֶּה יֵצְאוּ מִן-הָעֵיר לִקְרַאתָם וַיְהִי לִיִּשְׂרָאֵל בַּתּוֹךְ אֵלֶּה מִזָּה וְאֵלֶּה מִזָּה וַיָּכּוּ אוֹתָם עַד-בֹּלְתֵי הַשָּׁאִיר-לוֹ שְׂרִיד וּפְלִיט: וְאֶת-מֶלֶךְ הָעֵי תִפְּשׂוּ חַי וַיִּקְרְבוּ אֹתוֹ אֶל-יְהוֹשֻעַ: וַיְהִי כִּכְלוֹת יִשְׂרָאֵל לַהֲרֹג אֶת-כָּל-יֹשְׁבֵי הָעֵי בַשָּׂדֶה בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר רִדְּפוּם בּוֹ וַיִּפְּלוּ כָלֶם לִפְנֵי חָרֵב עַד-תַּמָּס וַיֵּשְׁבוּ כָל-יִשְׂרָאֵל הָעֵי וַיָּכּוּ אוֹתָהּ לְפִי-חָרֵב: וַיְהִי כָל-הַנְּפִלִים בַּיּוֹם הַהוּא מֵאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה שְׁנַיִם עָשָׂר אֶלֶף כָּל אַנְשֵׁי הָעֵי: וַיְהוֹשֻעַ לֹא-הִשְׁיֵב יָדוֹ אֲשֶׁר נָטָה בְּכִידוֹן עַד אֲשֶׁר הִחֲרִים אֶת כָּל-יֹשְׁבֵי הָעֵי: רַק הַבְּהֵמָה וְשָׁלַל הָעֵיר הָיָא בָּזוּז לָהֶם יִשְׂרָאֵל כְּדָבָר ה' אֲשֶׁר צִוָּה אֶת-יְהוֹשֻעַ: וַיִּשְׁרָף יְהוֹשֻעַ אֶת-הָעֵי וַיִּשְׁמֶה תַל-עוֹלָם שְׂמֵמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וְאֶת-מֶלֶךְ הָעֵי תָלָה עַל-הָעֵץ עַד-עַתָּה הָעָרֶב וּכְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ צִוָּה יְהוֹשֻעַ וַיִּדְּדוּ אֶת-נִבְלָתוֹ מִן-הָעֵץ וַיִּשְׁלִיכוּ אוֹתָהּ אֶל-פֶּתַח שַׁעַר הָעֵיר וַיִּקְיִמוּ עָלָיו גִּל-אֲבָנִים גָּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

And Hashem said to Joshua, "Do not fear and do not be dismayed. Take all the people of war with you, and arise, go up to Ai. See, I have given into your hand the king of Ai, and his people, and his city, and his land. And you shall do to Ai and her king as you did to Jericho and her king; only its spoil and its cattle you shall take as plunder for yourselves. Set an ambush for the city behind it." So Joshua and all the people of war arose to go up to Ai; and Joshua chose out thirty thousand men, the mighty men of valor, and sent them forth by night. And he commanded them, saying, "Behold, you shall lie in ambush against the city, behind the city; do not go very far from the city, but be ready. And I, and all the people that are with me, will approach the city. And it shall come to pass, when they come out against us, as at the first, that we will flee before them. And they will come out after us, until we have drawn them away from the city, for they will say, 'They flee before us, as at the first.' So we will flee before them. And you shall rise up from the ambush and take possession of the city, for Hashem your God will deliver it into your hand. And it shall be, when you have seized upon the city, that you shall set the city on fire. According to the word of Hashem shall you do; see, I have commanded you." And Joshua sent them forth; and they went to the place of ambush and abode between Beth-el and Ai, on the west side of Ai. But Joshua lodged that night among the people. And Joshua rose up early in the morning and numbered the people and went up, he and the elders of Israel, before the people to Ai. And all the people, the men of war that were with him, went up, and drew near, and came before the city, and pitched on the north side of Ai — now there was a valley between him and Ai. And he took about five thousand men, and set them in ambush between Beth-el and Ai, on the west side of Ai. So the people stationed themselves, all the camp that was on the north of the city, and its rear lying in wait on the west of the city; and Joshua went that night into the midst of the valley. And it came to pass, when the king of Ai saw it, that the men of the city hastened and rose up early and went out against Israel to battle, he and all his people, at the appointed time, in front of the Arabah. But he did know that there was an ambush against him behind the city. And Joshua and all Israel made as if they were beaten before them, and they fled by the way of the wilderness. And all the people that were in Ai were called together to pursue after them. And they pursued after Joshua, and were drawn away from the city. And there was not a man left in Ai or Beth-el that did not go out after Israel; and they left the city open and pursued after Israel. And Hashem said to Joshua, "Stretch out the javelin that is in your hand toward Ai, for I will give it into your hand." And Joshua stretched out the javelin that was in his hand toward the city. And the ambush arose quickly out of their place, and they ran as soon as he had stretched out his hand, and entered the city and took it; and they hastened and set the city on fire. And when the men of Ai looked behind them, they saw, and, behold, the smoke of the city ascended up to heaven, and they had no power to flee this way or that way. And the people that fled to the wilderness turned back upon the pursuers. And when Joshua and all Israel saw that the ambush had taken the city and that the smoke of the city ascended, then they turned back and slew the men of Ai. And the other came forth out of the city against them, so they were in the midst of Israel, some on this side, and some on that side, and they smote them, so that they let none of them remain or escape. And the king of Ai they took alive, and brought him to Joshua. And it came to pass, when Israel had made an end of slaying all the inhabitants of Ai in the field, in the wilderness in which they pursued them, and they had all fallen by the edge of the sword until they were consumed, that all Israel returned to Ai and smote it with the edge of the sword. And all that fell that day, both men and women, were twelve thousand, all the men of Ai. For Joshua did not draw back his hand with which he stretched out the javelin until he had utterly destroyed all the inhabitants of Ai. Only the cattle and the spoil of that city Israel took for plunder to themselves, according to the word of Hashem which He commanded Joshua. So Joshua burnt Ai and made it a heap forever, a desolation, to this day. And the king of Ai he hanged on a tree until the evening; and when the sun set Joshua commanded, and they took his corpse down from the tree, and cast it at the entrance of the gate of the city, and raised upon it a great heap of stones, to this day.

העי

(1) בראשית יב, ו-ט

ויעבד אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ: וירא ה' אל-אברם ויאמר לזרעך אתן את-הארץ הזאת ויבן שם מזבח לה' הנראה אליו: ויעתק משם החרה מקדש לבית-אל ויט אהלה בית-אל מים והעי מקדש ויבן-שם מזבח לה' ויקרא בשם ה': ויסע אברם הלך ונסוע הנגבה:

(2) בראשית יג, א-ד

ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל-אשר-לו ולוט עמו הנגבה: ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובהב: וילך למסעיו מנגב ועד-בית-אל עד-המקום אשר-היה שם אהלה בתחלה בין בית-אל ובין העי: אל-מקום המזבח אשר-עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם ה':

(3) יהושע יב, ט

מלך יריחו אחד מלך העי אשר-מצד בית-אל אחד:

(4) ישעיהו י, כז-כט

והיהו ביום ההוא יסוד סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל על מפני-שמן: בא על-עית עבר במגרון למכמש יפקיד פליו: עברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת שאול נסה:

(5) עזרא ב, כח

אנשי בית-אל והעי מאתים עשרים ושלשה:

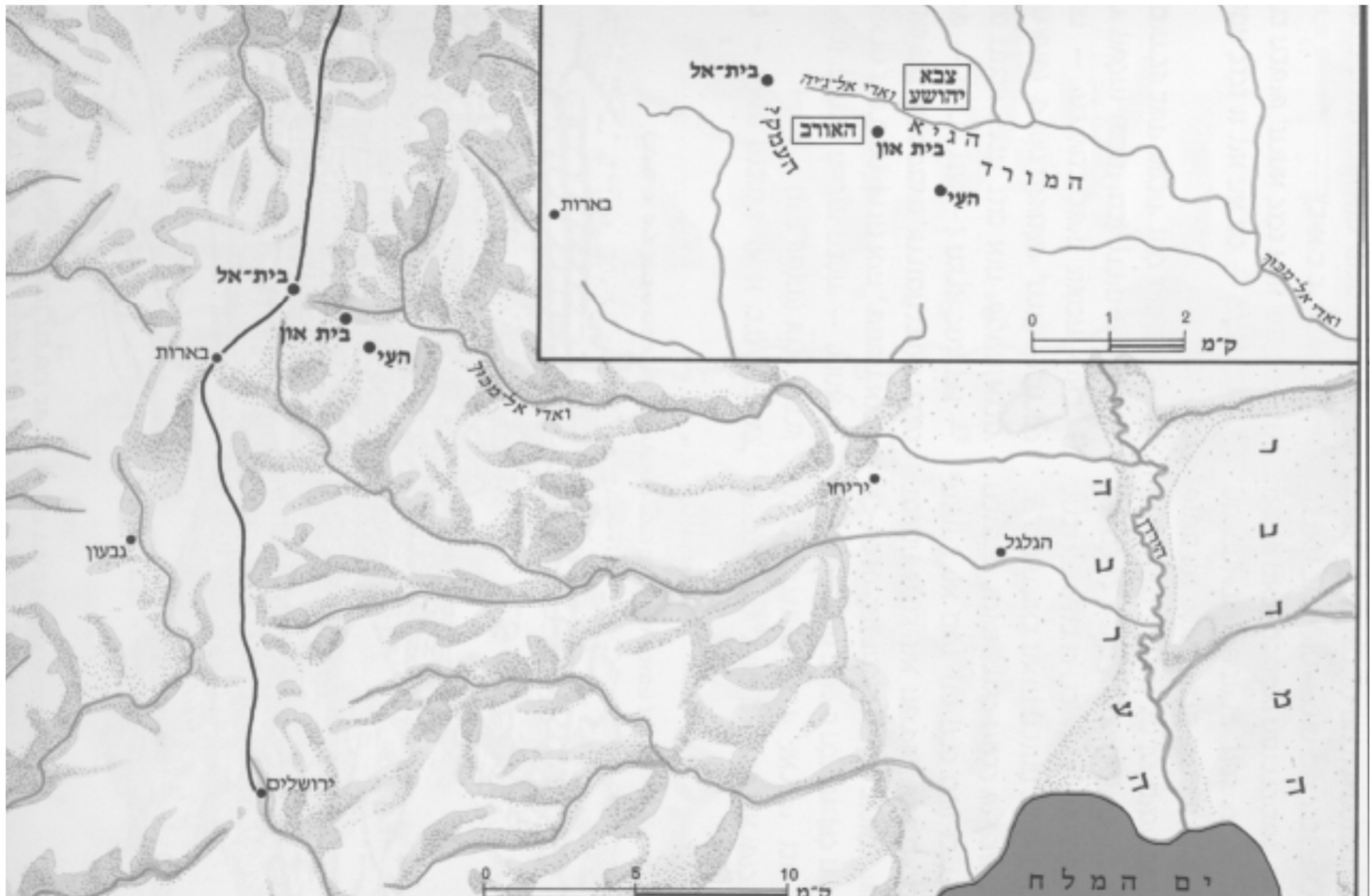
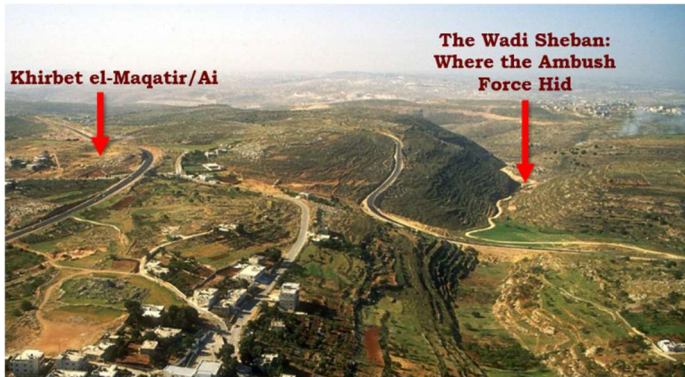
(6) נחמיה ז, לב

אנשי בית-אל והעי מאה עשרים ושלשה:

(7) נחמיה יא, לא

ובני בנימן מגבע מכמש ועיה ובית-אל ובנתיה:

some helpful graphics...

פרק ח(2): המזבח בהר עיבל

Chapter 8 (2): The Altar at Mt. Ebal

אז יבנה יהושע מזבח לה' אלהי ישראל בהר עיבל: כאשר צוה משה עבד ה' את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות לה' ויזבחו שלמים: ויכתבו שם על האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל: וכל ישראל וזקניו ושטריו ושפטי עמדים מזהו ומזהו לארון נגד הכהנים הלויים נשאו ארון ברית ה' בגר באזרח חציו אל-מול הר-גרזים והחציו אל-מול הר-עיבל כאשר צוה משה עבד ה' לברך את העם ישראל בראשונה: ואחר-כן קרא את כל-דברי התורה הברכה והקללה בכל-הפסוק בספר התורה: לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל-קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם:

Then Joshua built an altar to Hashem, the God of Israel, in mount Ebal, as Moses the servant of Hashem commanded the Children of Israel, as it is written in the book of the law of Moses, an altar of unhewn stones, upon which no man had lifted up any iron. And they offered upon it burnt-offerings to Hashem and sacrificed peace-offerings. And he wrote there upon the stones a copy of the law of Moses, which he wrote before the Children of Israel. And all Israel, and their elders and officers and their judges, stood on this side the ark and on that side before the priests, the Levites, that bore the ark of the covenant of Hashem, the stranger like the home-born, half of them in front of mount Gerizim and half of them in front of mount Ebal, as Moses the servant of Hashem had commanded at the first, that they should bless the people of Israel. And afterward he read all the words of the law, the blessing and the curse, according to all that is written in the book of the law. There was not a word of all that Moses commanded which Joshua did not read before all the assembly of Israel, and the women, and the little ones, and the strangers that walked among them.

(8) דברים יא, כט-ל

וְהָיָה כִּי יִבְיֹאֵךְ ה' אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת-הַבְּרָכָה עַל-הָרַגְזִים וְאֵת הַקְּלָלָה עַל-הָהָר עֵיבָל׃ הֲלֹא-הִמָּה בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן אַחֲרַי דֶּרֶךְ מְבֹא הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָרֶץ הַפְּנִימִי הַיֹּשֵׁב בְּעֶרְבָה מִזֶּל הַגִּלְגָּל אֵצֶל אֵלוֹנֵי מֶרְחָ׃

(9) דברים כז, א-כו

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הָעָם לֵאמֹר שָׁמַר אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּה אֹתְכֶם הַיּוֹם׃ וְהָיָה בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבִירוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-ה' אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ וְהִקְמַתָּ לָךְ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְשִׁדַּת אוֹתָם בְּשִׁיד׃ וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בַּעֲבֹרְךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְאֶה אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וְדִבֵּשׁ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה' אֱלֹהֵי-אַבְרָהָם לָךְ׃ וְהָיָה בַּעֲבֹרְכֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן תִּקְיְמוּ אֶת-הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּה אֹתְכֶם הַיּוֹם בְּהָר עֵיבָל׃ וְשִׁדַּת אוֹתָם בְּשִׁיד׃ וּבְנִיתָ שָׁם מִזְבֵּחַ לַה' אֱלֹהֶיךָ מִזְבֵּחַ אֲבָנִים לֹא-תִנִּיף עֲלֵיהֶם בְּרֹזָל׃ אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶנָּה אֶת-מִזְבֵּחַ ה' אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עֹלֹת לַה' אֱלֹהֶיךָ׃ וּזְבַחַת שְׁלָמִים וְאִכְלַת שֶׁם וְשִׁמְחַת לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ׃ וְכָתַבְתָּ עַל-הָאֲבָנִים אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בָּאֵר הַיָּטֵב׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֶל כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִסְכַּתוּ וּשְׁמַעוּ יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעָם לַה' אֱלֹהֶיךָ׃ וּשְׁמַעְתָּ בְּקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ וַעֲשִׂיתָ אֶת-מִצְוֹתָיו וְאֵת חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם׃ וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת-הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר׃ אֵלֶּה יַעֲמְדוּ לְבָרֶךְ אֶת-הָעָם עַל-הָהָר גְּרָזִים בַּעֲבֹרְכֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן שְׁמַעוֹן וְלֵוִי וַיהוּדָה וִישָׁשְׁכָר וִיוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃ וְאַלֶּה יַעֲמְדוּ עַל-הַקְּלָלָה בְּהָר עֵיבָל רְאוּבֵן גָּד וְאֶשְׁכֵּן וְזַבּוּלֹן דָּן וְנַפְתָּלִי׃ וַעֲנוּ הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ אֶל-כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רֹם׃ אֲרוּר מִסְכָּה תוֹעֵבַת ה' מַעֲשֵׂה יָדַי חֲרָשׁ וְשֵׁם בִּסְתֵר וַעֲנוּ כָל-הָעָם וְאָמְרוּ אָמֵן׃ אֲרוּר מִקְלָה אֲבִיו וְאִמּוֹ וְאָמְרָה כָּל-הָעָם אָמֵן׃ אֲרוּר מִסֵּיג גְּבוּל רַעְיוֹ וְאָמְרָה כָּל-הָעָם אָמֵן׃ אֲרוּר מִשְׁגָּה עוֹד בְּדֶרֶךְ וְאָמְרָה כָּל-הָעָם אָמֵן׃ אֲרוּר מִטָּה מִשְׁפָּט גְּרִיתוֹם וְאִלְמָנָה וְאָמְרָה כָּל-הָעָם אָמֵן׃ אֲרוּר שֹׁכֵב עִם-אִשְׁתּוֹ אֲבִיו כִּי גִלָּה כִּנְיָ אֲבִיו וְאָמְרָה כָּל-הָעָם אָמֵן׃ אֲרוּר שֹׁכֵב עִם-כָּל-בְּהֵמָה וְאָמְרָה כָּל-הָעָם אָמֵן׃ אֲרוּר שֹׁכֵב עִם-חֲתָנָתוֹ וְאָמְרָה כָּל-הָעָם אָמֵן׃ אֲרוּר מִכָּה רַעְיוֹ בִּסְתֵר וְאָמְרָה כָּל-הָעָם אָמֵן׃ אֲרוּר לִקְחָ שֹׁחַד לְהַפּוֹת נַפְשׁ דָּם נָקִי וְאָמְרָה כָּל-הָעָם אָמֵן׃ אֲרוּר אֲשֶׁר לֹא-יָקִים אֶת-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמְרָה כָּל-הָעָם אָמֵן׃

(10) תוספתא סוטה ח:ז

... בוא וראה כמה ניסין נעשו לישראל,

באותו היום עברו מי הירדן ובאו אל הר גרזים ואל הר עיבל

שבשומרון שבצד שכם שבאצל אילוני מורה,

שנ' הלא המה בעבר הירדן אחרי וגו', יותר מששים מיל.

לא עמד איש בפניהם, וכל שעמד בפניהם מיד נתרז,

שנ' את אימתי אשלח לפניך וגו', ואו' תפל עליהם אימתה ופחד וגו'...

The altar found at Har Eval in 1980 by Adam Zertal

